

Justitieombudsmannen
Stefan Holgersson**Kritik mot en befattningshavare vid Social resursförvaltning i
Göteborgs kommun för uttalanden i ett intyg till
Kronofogdemyndigheten**

Beslutet i korthet: En kurator vid socialtjänsten upprättade ett intyg åt en kvinna i ett ärende hos Kronofogdemyndigheten som rörde en hyresbetalning.

Som regel har socialtjänsten inte anledning att i sak uttala sig i en sådan fråga som i detta fall. Det utesluter dock inte att socialtjänsten, på begäran av en part, i ett ärende hos Kronofogdemyndigheten kan utfärda ett intyg om dennes kontakter med socialtjänsten.

Intyget innefattade synpunkter på en annan person än den intyget gällde och en bedömning av betalningsskyldigheten. För att inte riskera att påverka förtroendet för socialtjänsten borde kuratorn enligt JO ha avstått från att upprätta intyget eller i varje fall i väsentlig mån ha begränsat de uppgifter i intyget som rörde någon annan. Kuratorn kan därför inte undgå kritik för sin handläggning.

Anmälan

I en anmälan till JO klagade AA på en kurator vid socialtjänsten i Göteborgs kommun. Han var bl.a. missnöjd med att kuratorn i tjänsten hade upprättat ett intyg åt hans fru med oriktiga uppgifter om honom.

Utredning

JO hämtade in det aktuella intyget av den 8 oktober 2015, undertecknat av kuratorn BB.

Därefter begärde JO att Social resursnämnd i Göteborgs kommun skulle yttra sig över det som AA hade framfört i sin anmälan. Nämnden lämnade som sitt remissvar in ett tjänsteutlåtande som hade upprättats vid förvaltningen. I utlåtandet anfördes bl.a. följande:

Förvaltningens överväganden

Kriscentrum för kvinnor har i detta ärende arbetat utifrån brukarens bästa och på brukarens uppdrag. Den samordnande kuratorn på Kriscentrum för kvinnor gjorde i samråd med kollegor och en tjänsteman på Kronofogdemyndigheten bedömningen att det skulle bidra till kvinnans ärende om ett intyg skrevs som styrkte att kvinnan inte bott i den lägenhet där en hyresskuld uppstått. Det skulle bidra till att hon inte skulle

behöva betala den skuld på 15 169, 50 kronor som kvinnans före detta man ansökt hos Kronofogden om att hon skulle betala.

Vid uppföljande dialog med Kronofogden efter klagomålet från AA framkom att det hade räckt med kvinnans bestridande och att intyget inte var nödvändigt. Med den kunskap som vi nu har så skulle vi inte ha skrivit intyget, då kvinnans eget bestridande hade varit tillräckligt för att ärendet skulle ha tagits upp.

Utifrån händelsen har en ny rutin införts på Kriscentrum för kvinnor. Rutinen innebär att alla intyg som skrivs i tjänsten skall godkännas av chef.

AA yttrade sig över remissvaret.

Bedömning

Som regel har socialtjänsten inte anledning att i sak uttala sig i en sådan fråga som i detta fall, dvs. ett ärende hos Kronofogdemyndigheten som rörde en hyresbetalning. Det utesluter dock inte att socialtjänsten på begäran av en part i ett sådant ärende kan utfärda ett intyg om dennes kontakter med socialtjänsten. Några riktlinjer för hur ett sådant intyg ska utformas finns inte inom socialtjänsten. Det ligger dock i sakens natur att intygsutfärdaren, som måste ha klart för sig vad intyget ska användas till, ska utforma intyget med noggrannhet och omsorg. Man måste beakta att ett intyg kan få betydelse i såväl offentliga som enskilda rättsförhållanden. Det är därför viktigt att intygsutfärdaren endast uttalar sig om förhållanden som han eller hon har kännedom om. Ett intyg ska som regel endast redovisa faktiska förhållanden och inte innehålla några värderingar eller bedömningar. Möjligheten att i ett intyg ta in uppgifter som rör någon annan än den intyget gäller begränsas av den sekretess som gäller för uppgift hos socialtjänsten.

Det aktuella intyget innehöll uppgifter om AA som hans fru hade lämnat till socialtjänsten, bl.a. en utförlig redogörelse för bakgrunden till varför hon och deras gemensamma dotter hade skyddat boende. Handläggningen är inte fri från invändningar.

Jag har förståelse för att BB i den aktuella situationen ville hjälpa kvinnan. Det intyg hon skrev kan dock inte betraktas som ett intyg som enbart redovisade rent faktiska förhållanden utan innefattade synpunkter på AA och en bedömning av betalningsskyldigheten. Jag noterar även att det inte uttryckligen angavs i intyget vem det var avsett för. För att inte riskera att påverka förtroendet för socialtjänsten borde BB enligt min mening ha avstått från att upprätta intyget eller i varje fall i väsentlig mån ha begränsat de uppgifter i intyget som rörde AA. Hon kan inte undgå kritik för sin handläggning.

Det som AA har anfört i övrigt medför inte något uttalande från min sida.

Ärendet avslutas.